

Чл. 424. Всѣка страна може да прѣдложи на свидѣтельтъ повторни питання, за да се разяснѣтъ отговоритѣ на противната страна.

Чл. 425. Ако съ отговоритѣ на питаннята на странитѣ не се разяснава напълно прѣдмѣтътъ на показанieto, прѣдсѣдателтъ, членовѣ на сѣдѣтъ или сѣдебнитѣ засѣдатели съ дозволенieto на прѣдсѣдателтъ, могатъ да прѣдложѣтъ на свидѣтельтъ допълнителни питання.

Чл. 426. На всѣкий свидѣтель се прѣдъявяватъ вещественнитѣ и писменни доказателства, които се отнасятъ до прѣдмѣтътъ по неговото показание, но само слѣдъ като бѣде распитанъ прѣдварително за тѣхнитѣ отличителни качества и признаци, по които той може да ги распознае.

Чл. 427. Всѣкой свидѣтель може да се распита изново, въ присѣдствieto на другитѣ свидѣтели, или да се тури съ тѣхъ лице съ лице.

Чл. 428. Испитанитѣ свидѣтели не могатъ да се отдалечаватъ отъ засѣданието до свършването на сѣдебното слѣдствие, безъ разрѣшението на прѣдсѣдателя.

Чл. 429. Прѣдсѣдателтъ на сѣдѣтъ позволява на свидѣтелитѣ да се оттеглятъ отъ сѣдѣтъ само слѣдъ като прѣдяви молбата имъ на странитѣ, на които не се възбранява въ този случай да молятъ да се прѣдложѣтъ на свидѣтелитѣ още нѣкои питання.

Чл. 430. Ако се покаже нужно да се отдалечи подсѣдимий отъ засѣданието, догдѣ се нѣкой распита, или пѣкъ защото е направилъ буйство или шумъ, то слѣдъ завръщанieto му въ стаята на засѣданието, прѣдсѣдателтъ на сѣдѣтъ е длъженъ да му съобщи съ точностъ всичко, което е станало въ неговото отсѣдствие.